

Matthias Goerne, en família

Matthias Goerne i Sarah Christ, djous a la Schubertiada de Vilabertran Foto: JOSEP MARIA POCH YMBERT.

El públic de la Schubertiada

[<http://www.schubertiadavilabertran.cat>] de Vilabertran forma una gran família, que comparteix alguns dels seus membres amb els habituals del Festival de Torroella de Montgrí, del qual la 21a Schubertiada agafa aquests dies el relleu en una brillant recta final que durarà fins al 7 de setembre. El baríton alemany Matthias Goerne ja forma part d'aquesta gran família melòmana empordanesa. Goerne ha estat una presència habitual a la Schubertiada des que hi va debutar el 1996, quan encara no havia fet 30 anys i era un jove cantant que en aquell moment ja presentava bones credencials. El cantant ha arribat a oferir tres concerts en una edició de la Schubertiada –el 2006, quan hi va

interpretar els tres cicles de lied de Schubert– i també va donar un petit gran disgust als seus seguidors quan va haver de cancel·lar el 2010 la seva actuació al festival per una malaltia. Són coses que passen en les millors famílies.

Matthias Goerne (1967) ha tornat aquest any a la Schubertiada per oferir dos concerts amb conceptes i programes diferents. Djous va actuar a la canònica de Santa Maria de Vilabertran amb l'arpa de Sarah Christ i un programa centrat en els lieder de Schubert, la música del qual mai no ha tingut una gran relació amb l'arpa –com remarca Manuel Capdevila i Font en el programa de mà–, sinó més aviat amb el piano. En tot cas, el binomi format per la veu alhora delicada, profunda i poderosa de Goerne i l'arpa de Christ va donar un resultat esplèndid: una hora i mitja de música i sentiments intensos, gairebé sense pauses –l'únic conat d'aplaudiment a mig concert va ser aturat pel mateix músic amb un gest subtil però molt ferm–, que va culminar amb una ovació tremebunda, sorollosos “bravos” i els dos intèrprets entrant i sortint de la capella/escenari cap a una nau lateral per amagar-se mínimament del públic rere una columna i complir així amb el ritual del bis i les reverències.

Goerne no va dir ni una sola paraula durant el concert, però sí que va reconèixer alguns amics entre el públic i els va fer gestos amb un mig somriure, abans d'entrar de manera molt concentrada en la interpretació de les cançons compostes fa dos segles pel prolífic Schubert –en una vida breu, de només 31 anys, va crear un miler d'obres–, a partir de textos de Goethe, Mayrhofer, Schulze i altres poetes germànics contemporanis. Romanticisme primigeni, manifestat en uns versos apassionats i sovint malenconiosos (“En la nit obscura, quan la tristesa omple el meu cor sensible i em defuig el sol de la felicitat...”) i en una música eterna, al servei de la qual Goerne posa la seva veu madura i una gestualitat exacta que subratlla bé el que explica, sent i vol transmetre el compositor en cada cançó.

Després del concert, a l'Hort del Prior del conjunt monàstic de Vilabertran, Goerne va sopar amb Christ i membres de l'organització del festival, en un ambient informal i familiar. Alguns espectadors es van apropar a la seva taula per donar-li les gràcies i Goerne va rebre els elogis amb la cordialitat que es respira en tota aquesta gran família de la Schubertiada, on avui el baríton actuarà amb el pianista Andreas Haefliger, en una altra nit previsiblement memorable.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 31-08-2013 Pàgina 54

-El Punt Avui. Edició Nacional 31-08-2013 Pàgina 40

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/673898-matthias-goerne-en-familia.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui